

MYSTISKE MINERALSIRKLER.

En gang i fjern fortid var jordoverflaten like oversådd med store kratere som Månen er i dag, og en amerikansk geolog, dr. John M. Saul, mener nå å ha funnet informasjoner i jordens overflate som indirekte skriver seg fra denne tiden.

Under studier av relieffkart oppdaget han at det under visse lysforhold fremsto sirkelmønstre dannet av dalfører, høydedrag og åskammer, og som uti i naturen kunne ha en diameter på mange kilometer. Saul tok for seg et

SLIPEBORD OG STEINSAGER
FOR KURS OG SKOLER.

„STAR KOMBIMASKIN“
FOR AMATØRER OG „PROFFER“

ALT I SLIPEUTSTYR PÅ ET STED
SOLID OG RIMELIG
RING ELLER SKRIV. JEG STÅR MED GLEDE TIL
DISPOSISJON MED RÅD OG HJELP

b. gjerstad utstyr for smykkesteinsliping

Sørhalla 20. 1344 Haslum . Telefon (02) 53 36 86

område i USA for å undersøke denne oppdagelsen nærmere. Ved hjelp av relieffkart over området fant han i alt 19 sirkler av denne typen. Den største og tydeligste var ca. 110 km i diameter. Ved hjelp av den samme teknikken har dr. Saul senere funnet tilsvarende sirkler i andre geografiske områder. Mønstrene har en nesten perfekt sirkelform. Allerede størrelsen gjør det klart at de ikke er fremkommet ved menneskelige anstrengelser. Saul tror at de representerer de siste gjenværende spor etter den store "meteorstormen" som vårt solsystem var utsatt for i sin tid. Ved hjelp av steinprøver fra Månen har geologene funnet ut at dette må ha skjedd for fire millioner år siden.

Ikke noe klart svar

Hvordan kan det da ha seg at det nesten ikke er funnet så gammel stein her på Jorden? Dette kan ikke Saul gi noe klart svar på. Ethvert direkte synlig spor etter de store kraterne som kjempeteorittene skapte i jordoverflaten ville i alle fall være borte nå – ved erosjon, jordskjelv o.l.

Dr. Saul antyder at det er med sirklene hans som med kattens smil i "Alice in Wonderland" – smilet som blir igjen lenge etter at katten selv er forsvunnet. Han mener med andre ord at sirklene utgjør spor etter geologisk struktur som tidligere var helt markerte.

For fire millioner år siden hadde Jorden allerede en skjør, ytre skorpe. Denne er i dag helt opptil fire kilometer tykk. Dr. Saul antyder at da de massive meteorittene traff Jorden, trengte de gjennom den ytre skorpen og inn til det neste laget, som hadde en plastikk-lignende konsistens. Etter hvertsom det opprinnelige krateret eroderte, minsket presset på det underliggende laget, som så steg opp til overflaten hvor det stivnet i en lignende form. Saul har identifisert omlag 1.000 slike sirkler rundt omkring i verden så langt, og ett av dem later til å være et gigantisk "fingeravtrykk" av en kjempeteoritt.

– Det dreier seg om et sirkulært mønster med en diameter på omlag 2.200 km som synes å ligge rundt den sørlige delen av Afrika.

– Det har tilknytning til vannskillet i det sentrale Angola, området ved Limpopodalføret, forskjellige undersjøiske fjellformasjoner, Agulhasplataet og Walvis Ridge.

Dr. Sauls oppdagelser har ikke bare interesse for geologisk historie.

Klar sammenheng.

Ved hjelp av kartet over testområdet i Arizona, fant han at det var en forbløffende sammenheng mellom "randen" av sirklene og forekomsten av viktige mineralavleiringer. "Randen" var i regelen ikke mer enn to kilometer bred, og utgjorde bare ca ni prosent av det totale området innenfor sirkelen, men de fleste av de 24 kjente mineralavleiringene i området lå på eller nær randen av en av sirklene. Der to sirkler krysset hverandre, viste krysningspunktet seg ofte å ha mineralavleiringer.

Saul har hevdet at beliggenheten av sirklene også kan tenkes å kunne si oss noe vesentlig om forekomsten av grunnvann, olje og naturgass. "Sirkelkart" kan derfor komme til å vise seg å bli et verdifullt redskap i geologisk forskning.